

РЕШЕНИЕ

№ 8053

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5728** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 21.02.2022 г. по НАХД № 5754/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 6-ти състав е изменено Наказателно постановление (НП) № СО-Т-Ю-20-10-056 от 10.02.2021 г., издадено от заместник - кмета на Столична община, с което на 88 Т. ЕООД ЕИК[ЕИК], за нарушение на разпоредбата на чл. 14, т.9 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), на основание чл. 36, ал. 2 от НРУИТДТСО е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева., като санкцията е намалена на 500 лева.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу решението е подадена жалба от 88 Т. ЕООД. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени решението на С. районен съд и да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адвокат Т., който поддържа касационната жалба, по изложените в същата съотажения, както и искането за отмяна

на първоинстанционното решение и потвърденото със същото постановление. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът – СО-Столичен инспекторат не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в от 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

В производството пред Софийски районен съд е установено, че на 22.08.2020 г., около 19,00 часа е била извършена проверка от служители на Столичен инспекторат на обект: кафе 88, находящо се в [населено място], район Т., [улица], стопанисвано от 88 Т. ЕООД, представлявано от В. С. В.. Проверяващите установили, че пред кафе-аператива, върху тротоар - публична общинска собственост, върху площ от около 35 кв.м, са разположени подвижни съоръжения, обслужващи обекта. Проверяващите са поискали от търговеца да представи разрешение за ползване /разрешение за разполагане на подвижни съоръжения/ и документ за платена такса за разположените пред обекта подвижни съоръжения, обслужващи обекта. Тъй като търговецът не е представил изисканите документи за нарушението е бил издаден Констативен протокол № КП-20-0026237, с който е даден тридневен срок за представяне на изискуемите документи. В указания срок такива не са били представени, поради което е съставен акт за установяване на административно нарушение № 20-10-056/02.10.2020 г., връчен на 88 Т. ЕООД на 19.11.2020 г. Не са подадени писмени възражения срещу констатациите в акта. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № СО-Т-Ю-20-10-056/10.02.2021 г. от зам.кмета на Столична община, с което за нарушение на чл.14, т.9 от НРУИТДТСО на 88 Т. ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл.35, ал.3 и чл.36, ал.2 НРУИТДТСО.

Софийският районен съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателно постановление № СО-Т-Ю-20-10-056 /10.02.2021 г. са издадени от оправомощени за това лица, съгласно Заповеди №№ СО-РД-09-567/20.06.2019 г., СО-РД-09-2027/29.11.2011 г. и СО-РД-09-2540/12.12.2021 г. на кмета на Столична община, спазени са изискванията за форма и съдържание , съгласно разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН, както и сроковете по чл.34 ЗАНН.

Съдът също така е приел, че търговецът е извършил визираното в наказателното постановление нарушение, поради което за административнонаказващия орган е възникнало задължение за налагане на административна санкция. Според решаващият състав размерът на наложената санкция е в противоречие с разпоредбата на чл.27 ЗАНН, защото липсват доказателства за наложени други наказания за нарушение на НРУИТДТСО, както и поради това, че до приключване на съдебното производство са представени разрешение за ползване на мястото, което извършва търговия и документ за платена такса за м.ноември 2021 г. Поради тези съображения наложената имуществена санкция е намалена до размер 500 лв.

Така постановеното решение е правилно.

Не се констатира посочените в жалбата касационни основания.

Съгласно чл. 14, т.9 от НРУИТДТСО търговецът е длъжен да държи на разположение

на контролните органи разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект схема по чл. 28б и документ за платена такса. В случая в административнонаказателното производство безспорно е установено, че от страна на 88 Т. ЕООД не са били представени изброените в цитираната разпоредба документи.

Не са основателни изложените от касатора възражения за наличие на погрешна правна квалификация. Според неговите аргументи, към момента на извършената проверка санкционираното дружество не е притежавало разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект върху терен общинска собственост за конкретния, посочен в НП обект, тъй като такава е имало вече, издадено на Макис Т. ЕООД, със срок 01.08.2020 г. до 31.08.2020 г. В подкрепа на изложеното представя и разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект върху терен общинска собственост за същия, посочен в НП обект, но издадено на 01.11.2020 г. на името на 88 Т. ЕООД. Обосновава теза, че след като не е притежавал разрешение към момента на проверката, то не би могъл да извърши нарушение по смисъла на чл. 14, т. 9 от НРУИТДТСО, изразяващо се в това, че не държи на място в обекта и не представя на контролните органи разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект схема по чл. 28б и документ за платена такса.

Текстът на цитираната разпоредба на чл. 14, т. 9 от НРУИТДТСО изисква във всеки момент, в който върху терен общинска собственост се осъществява търговска дейност и по този начин се ограничава неговото ползване, това ползване, извън неговото основно предназначение да бъде доказано като основание. Затова и е необходими лицето, което ползва терена, общинска собственост да представи документите, въз основа на които на конкретната площ е позволено извършването на дейност от търговския обект. Нормата не поставя задължително изискване лицето, което ползва площта да е притежател на разрешението, тъй като е възможно между него и притежателя да съществуват облигационни отношения. Липсата на разрешение, издадено на конкретно проверяваното лице, разположило подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект не е основание това лице да бъде освободено от отговорност, в случай че не може да докаже основанието за ползването на общинския терен за търговска дейност, съответно ограничаване ползването на същия от общината.

Нарушението, за което е наложена имуществена санкция на касатора е описано като такова по непредставяне на разрешение за ползване на място за извършване на търговия, а не като извършване на търговия без притежаване на разрешение. Относно обстоятелството, че изобщо не притежава разрешение, няма изрична констатация в акта и в постановлението. Разпитаният актосъставител също описва нарушението като непредставяне на поисканото разрешение. Същевременно това деяние - непредставяне на разрешително за търговия, съответстващо на нарушение по чл. 36, ал. 2 във връзка с чл. 14, т.9 от НРУИТДТСО, на основание на която разпоредба е наложена и административната санкция.

Неоснователни са възраженията, че АУАН е съставен в нарушение на чл. 42, ал.1, т.7 от ЗАНН, тъй като в същия е вписано името само на един свидетел, като е посочен служебен адрес. Изрично е уточнено, че свидетелят е присъствал при съставяне на акта, като данните относно същия позволяват да бъде индивидуализиран.

Санкционираното нарушение в конкретния случай е установено в резултат от документална проверка, поради което и приложимо е правилото на чл. 40, ал.4 т ЗАНН.

Конкретните, изложени по-горе обстоятелства по случая не дава основание да се обоснове наличие на хипотезата на маловажност съгласно чл. 28 ЗАНН - извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на другите смекчаващи обстоятелства да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Настоящият състав съобразява и установеното обстоятелство, че към момента на проверката касаторът е осъществявал търговска дейност без необходимото разрешение по чл. 28а от НРУИТДТСО, като е ползвал без разрешение по-общинския терен, за който впоследствие му е издадено разрешение № 2075/01.11.2020 г. Това обстоятелство не само, че не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид, но напротив - завишават степента на обществената опасност. Касационната инстанция, в решаващия си състав, споделя доводите на въззивния съд, че установеното нарушение не разкрива характеристиките на маловажно такова по смисъла на чл. 28 ЗАНН, а именно не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, нито са налице множество смекчаващи вината обстоятелства.

В обобщение на всичко изложено касационната инстанция намира решението на Софийски районен съд за валидно, допустимо и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.02.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав, постановено по НАХД № 5754/2021 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.